

dený obviňován ze smýšlení nesrovnávajícího se s jeho úředním postavením. Nelze proto souhlasiti se zmatečnými stížnostmi, že zjištěné skutečnosti nenaplnují uvedený zákonný znak (§ 281, č. 9 a) tr. ř.).

Čís. 6012.

Československá obilní společnost nepožívá ochrany cti podle zákona o ochraně cti (čís. 108/1933 Sb. z. a n.).

Z účelu určité organizace a z povahy jejích úkolů nelze ještě dovoditi, že jde o »úřad povoláný k výkonu veřejné správy«, po případě o »korporaci zákonně uznanou«, neboť při zkoumání této otázky nerozhoduje jen materiální působnost (obsah činnosti) organizace, nýbrž i její formální postavení v právním řádu (způsob zřízení).

Společnosti obchodního práva nejsou »korporacemi zákonně uznanými« a nepožívají proto ochrany cti podle uvedeného zákona.

(Rozh. ze dne 21. října 1937, Zm I 839/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmatečnou stížnost soukromé žalobkyně Československé obilní společnosti do rozsudku krajského soudu, jímž byl obžalovaný podle § 259, čis. 2 tr. ř. zproštěn obžaloby pro přečin podle §§ 1, 2 zák. čis. 108/1933 Sb. z. a n.

Z d ů v o d ů:

Nalézací soud zprostil obžalovaného mimo jiné z toho důvodu, že soukromá žalobkyně nepožívá ochrany cti podle zákona čis. 108/1933 Sb. z. a n., neboť je společností obchodního práva, kterou nelze pokládati za korporaci zákonně uznanou podle § 5, odst. 1, čis. 3 cit. zák.

Zmatečnou stížností napadá tento výrok nalézacího soudu s hlediska důvodu zmatečnosti podle čis. 9 a) § 281 tr. ř. a snaží se dovoditi z účelu zřízení Československé obilní společnosti a z povahy úkolů, k jejichž provádění byla zřízena (jak vyplývají z vládního nařízení čis. 137/1934 Sb. z. a n., ze stanov uveřejněných jako příloha tohoto vládního nařízení, jakož i z dalších vládních nařízení upravujících její působnost), že uvedená společnost je ústavem s povahou státního úřadu správního (§ 5, odst. 1, čis. 1 zák. čis. 108/1933 Sb. z. a n.), po případě korporaci zákonně uznanou (§ 5, odst. 1, čis. 3 téhož zák.).

Zmatečnou stížností však nelze přiznati oprávněnost.

Podle § 3, odst. 1, čis. 3 vládní návrhu zákona o ochraně cti (tisk 830/1930) bylo ublížení na cti trestné i tehdy, směřovalo-li proti korporaci, spolku nebo společnosti práva obchodního. Ústavně-právní výbor však to nepokládal za nutné (odůvodnění zprávy ústavně-právního výboru tisk 2268/1933) a vrátil se k zákonnému stavu, jaký tu byl podle nyní zrušeného § 492 tr. z.; podle takto upraveného § 5, odst. 1, čis. 3 zákona o ochraně cti požívají ochrany cti jen »korpor-

race zákonně uznané«. Vyplývá tudíž jak z uvedené úpravy tohoto §, tak z odůvodnění zprávy ústavně-právního výboru nade vší pochybnost, že společnosti obchodního práva nelze pokládati za »korporace zákonně uznané« a že proto nepožívají ochrany cti (srv. rozh. čís. 5481, 5495 Sb. n. s.).

Zda jde o »úřad povoláný k výkonu veřejné správy«, po případě o »korporaci zákonně uznanou«, nelze ještě dovozovati z účelu a z povahy úkolů organisace, o niž jde, na příklad, že byla vyvolána v život státem, nebo že účast na organisaci je nucená (srov. Slovník veřejného práva, díl II, strana 371; Klang: Komentář, díl I, strana 275). O řečené povaze subjektu, jehož čest byla ohrožena, nerozhoduje jen jeho materiální působnost (obsah činnosti), nýbrž i jeho formální postavení (způsob organisace) v právním řádu (rozh. čís. 4273 víd. sb.).

V souzeném případě jde o »Československou obilní společnost«, která je podle vládního nařízení čís. 137/1934 Sb. z. a n. a podle stanov vyhlášených jako příloha k tomuto nařízení akciovou společností (srov. §§ 3, 6, 9 cit. nař. a §§ 1, 4, odst. 2 stanov). Je proto řečená společnost podle svého formálního postavení společností obchodního práva, která nepožívá ochrany cti podle zákona čís. 108/1933 Sb. z. a n.

Pokud by v útoku proti ní bylo lze spatřovati i ublížení na cti osob spravujících uvedenou společnost, jsou jen tyto fyzické osoby oprávněny k soukromé žalobě (rozh. čís. 5328 Sb. n. s.). Byla proto zmatečná stížnost zamítnuta jako neodůvodněná.

Čís. 6013.

Nezachování lhůty vytčené v § 112, odst. 2 tr. ř. se pokládá za ustoupení od obžaloby.

Zániku stíhacího práva dlužno dbáti z moci úřední.

(Rozh. ze dne 22. října 1937, Zm II 237/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zkoumaj ke zmatečné stížnosti obžalovaného A. do rozsudku krajského soudu spisy týkající se odsouzení A. pro přestupek podle § 4 zák. čís. 124/1924 Sb. z. a n. ve znění vyhlášky č. 145/1933 Sb. z. a n., podle § 290 tr. ř. zrušil napadený rozsudek v odsuzující části jako zmatečný a podle § 259, čís. 1 tr. ř. zprostil obžalovaného A. obžaloby pro uvedený přestupek.

Z d ů v o d ů :

Nejvyšší soud jako soud zrušovací, zkoumaj ke zmatečné stížnosti obžalovaného podle § 290 tr. ř. spisy vpředu uvedené, shledal, že bylo trestního zákona na újmu obžalovaného nesprávně použito.

Podle § 112, odst. 2 a 3 tr. ř. je na soukromém žalobci, aby do čtrnácti dní po vyrozumění o uzavření přípravného vyšetřování podal